

انقلاب غرقه در خون !

۲۷ سال از عمر نکبت بار رژیم ولایت فقیه می‌گذرد. انقلاب بهمن ۵۷ به همت مبارزات کارگران و زحمت‌کشان، رژیم سلطنتی را برانداخت، به این امید که دست جباران چپاولگرا سر توده‌های مردم کوتاه شود؛ غافل از آن‌که پایه‌های مادی علت وجودی دیکتاتوری، آسیبی ندیدم‌بودند، امری که به حاکمیت سرمایه در لباس دین تاووم بخشید.

دیو دیکتاتوری از در بیرون رانده شد، اما فرشته‌ی آزادی پای به درون نهاد. بل دیو دیکتاتوری سرمایه داری مذهبی عبوس‌تر، خشن‌تر و بی رحم‌تر وارد خانه شد. همای آزادی در "بهار آزادی" با بال‌پوری خونین در قفس تنگ رژیم ولایت فقیه گرفتار گردید و دشمنی زهر آلود حاکمان از هرسو بدن مرغ آزادی را نشانه رفت. طی ۲۷ سال اخیر، رژیم ولایت فقیه لحظه‌ای از استثمار افسارگسیخته‌ی کارگران و زحمت‌کشان باز نایستاده است. توده‌های وسیع مردم و درپیشاپیش آنان کارگران، کمونیستها، زنان، دانشجویان و آزادی‌خواهان تحت شدیدترین آزارها، شکنجه‌ها قرار گرفته‌اند. جنگ تحمیلی ارتجاعی توسط حاکمان عمداً تاووم یافت و حاصلش یک میلیون کشته و زخمی و معلول شد. هنوز کشته شده‌گان از میدانهای جنگ جمع‌آوری نشده‌بودند که چندین هزار زندانی سیاسی بی رحمانه در تابستان ۱۳۶۷ از دم تیغ رژیم گذشتند. قتل‌های زنجیره‌ای و عنکبوتی و غیره، اعدام نوجوانان، تجاوز به زنان و دختران زندانی، سنگسارها، کشتار بی‌رحمانه‌ی کارگران درختان آباد، بندرتشدن وضع اقتصادی توده‌های مردم و صدها و هزاران نمونه‌ی دیگر از تجاوز عوامل رژیم به مردم و کشتادن کشور به دایره‌ی ضدبشری احتمال تحریم اقتصادی و جنگ تحمیلی دیگر توسط امپریالیسم و صهیونیسم، بعد عظیم جنایات رژیم مذهبی را نشان می‌دهند.

هم‌اینک دستاربندان حاکم، هزاران کارگر شریف و مبارز را به‌خاطر دفاع از ابتدائی‌ترین حقوق پامال شده‌شان - و از جمله کارگران شرکت واحد - زندانی کرده و مورد انواع آزارها و شکنجه‌ها قرار داده، همسران و کودکان آنان را بازداشت‌نموده و حتا برای دستگیری برخی از فعالین سندیکای شرکت واحد، افراد خانواده‌های آنها را به‌گروگان گرفته‌است.

غلامرضا میرزائی عضو هیئت مدیره و مسئول روابط عمومی و سخنگوی سندیکای کارگران شرکت واحد می‌گوید: " رفقای ما زندانی شده‌اند ... تاینگر حرف از سندیکا و متشکل شدن نزنند و پراکنده بمانند. اسیر شده‌اند تا حرف از اتحادیه، اعتصاب، حقیقت و دنیائی که شایسته‌ی آنهاست نزنند. علیه اجحافات و ظلمی که به آنها می‌شود، نم درنیاورند و ساکت باشند... نقطه‌ی قدرت ما سازمان است. بدون آن پراکنده خواهیم ماند".

هیچ‌گاه در تاریخ ۶۴ ساله اخیر ایران تجاوز به حقوق انسان در زندانها در ابعادی که تحت رژیم ولایت فقیه صورت گرفته، افسارگسیخته نبوده‌است. هیچ‌گاه طی این مدت اعتصابات غذا در زندان به‌خاطر دستیابی به کوچکترین خواسته‌های انسانی، تا به این حد وسعت و طولانی نبوده‌است. هیچ‌گاه تا به این‌درجه دستگاه قضائی در محکوم کردن مبارزان فعال و خودسر عمل نکرده‌است.

اما اکنون رژیم مذهبی، طبقه‌ی کارگر ایران را در صف اول مبارزه در برابر خود می‌بیند که چون کوهی استوار ایستاده و حاضر به قبول استثمار و ستم نیست. درود پرشور ما به مبارزات قهرمانانه‌ی کارگران شرکت واحد، کشتی‌سازی بهشهر، پتروشیمی، ایران برک، معدن سوسنگرد و ... که به‌حق جانانه علیه اجحافات نظام سرمایه‌داری حاکم بر ایران، مبارزه می‌کنند.

جمعی از کارگران شرکت ایران خود رو در دفاع از هم‌زمان طبقاتی‌شان در شرکت واحد می‌گویند: " جنگی بی‌رحمانه علیه کارگران " در جریان است. رژیم کینه‌توز ولایت فقیه، به‌جای "مهرورزی" و "پول برسر سفره مردم" آوردن، راه ظلم و شقاوت باز هم شدیدتر را درپیش گرفته‌است.

درچنین شرایطی، تنها راه نجات از این همه بی‌عدالتی و ظلم، سازماندهی مبارزه‌ی متشکل، جهت براندازی رژیم است. حاکمان ایران برای نجات خود دست به هر جنایتی می‌زنند. اما کارگران قهرمان ایران، همراه دیگر زحمت‌کشان با پافشاری روی ادامه‌ی مبارزه‌ی متشکل، نهایتاً تومار رژیم را در هم خواهند پیچید. رژیم ولایت فقیه به آخر خط رسیده‌است.

درود به مبارزان قهرمان کارگر !

برای آزادی زندانیان کارگر و دیگر زندانیان سیاسی مبارزه‌کنیم !

برای سرنگونی رژیم متحد شویم!
زنده باد سوسیالیسم تنها راه نجات بشریت از استثمار و ستم طبقاتی، ملی و مذهبی!

۱۶ بهمن ۱۳۸۴ - حزب رنجبران ایران